

Μελοποιημένη ποίηση του Βασίλη Ρώτα

Ξύπνημα-1997

Στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Μουσική: Χρήστος Λεοντής

Έλα ροδαυγή

ξύπνα το παιδί,

ξύπνα το μωρό

να μου το χαρώ.

Ξύπνα το λουλούδι

το ξεπεταρούδι,

που μοσχοβολάει

και χοροπηδάει.

Και γελάει και κλαίει

και λογάκια λέει

και θα βγει στην πόλη

να το χαίρονται όλοι.

Γέλια και κλάματα

Στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Όταν το Λενιώ μας κλαίει

σάμπως πυρκαγιά μας καίει

και τραντάζεται το σπίτι

σαν να γίνεται σεισμός.

Όταν το Λενιώ γελάει

και το σπίτι τραγουδάει
και το πεύκο στην αυλή μας
καμαρώνει φουντωτό

και λαλάει κι ο κόκορής μας
χλιμιντρίζει κι ο ψαράς μας
λέει η γάτα μας η Μήτση:
«Το καλό μας το κορίτσι!».

Ο παππούλης

Στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Μουσική: Περικλής Κούκος

Ο παππούλης σαν κοπέλι
κάθε μέρα πάει στ' αμπέλι.
Το σκαλίζει, το ποτίζει
και το διπλοκαθαρίζει.
Και το Μάη με τους ανθούς
κορφοκόβει τους βλαστούς
κι ως να διπλοξεφυλλίσει,
η αγουρίδα έχει γυαλίσει.

Τώρα φέρνει στο μαντίλι
κόκκινο, γλυκό σταφύλι.
Τώρα κάθεται δραγάτης
ο παππούς ο ανοιχτομάτης
και του πάμε την ευκή του,

μας φιλεύει και σταφύλια
σε καλάθια σε μαντίλια.

Ο κόκορας

Στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Κοίτα, κοίτα ο κοκορής μας, το καμάρι της αυλής μας,
κορωνάτος, σπιρουνάτος, κορδωμένος και τριζάτος.
Με το κόκκινο λειρί του, την ουρά τη φουντωτή του,
μοιάζει, κι κι ρι κι κι, ταγματάρχης με στολή.

Πώς πετάγεται στη μάντρα, με το μάτι του σα χάντρα,
και κοιτάει ψηλά και κάτω και τινάζει τα φτερά του.

Και λαλεί σα να σαλπίζει το λαιμό του, λες, ξεσκίζει,
φοβερίζει, κι κι ρι, φοβερίζει όλη τη γη.

Μ' αν εκεί σαλέψει κάτι, χούι, ώσπου να κλείσει μάτι,
(μια στριγκλιά σκουίλα μπήγει και πηδάει κι όπου φύγει).

Σαν κουρέλι παραδέρνει, που ένα φύσημα το παίρνει,
τι κακό, κα κα κα κι, να τρυπώσει, να χαθεί.

Πού' ναι πιο καλά

Στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Φεγγαράκι, φεγγαράκι
που κρέμεσαι στον ουρανό,
πες μου και πού' ναι πιο καλά,
στον κάμπο ή στο βουνό;

Όπου είν' υγεία και χαρά
κι όπου κανένας δεν πεινά
και κανένας δεν κρυώνει
ούτε πονάει εκεί είναι πιο καλά!

Ποταμάκι, ποταμάκι
που τρέχεις όλο τον καιρό,
πες μου και πού' ναι πιο καλά,
στην πόλη ή στο χωριό;

Όπου είν' υγεία και χαρά
κι όπου κανένας δεν πεινά
και κανένας δεν κρυώνει
ούτε πονάει εκεί είναι πιο καλά!

Χελιδόνι, χελιδόνι
που βλέπεις χώρες και χωριά,
πες μου και πού' ναι πιο καλά,
στον Νότο ή στον Βοριά;

Όπου είν' υγεία και χαρά
κι όπου κανένας δεν πεινά
και κανένας δεν κρυώνει
ούτε πονάει εκεί είναι πιο καλά!

Το γελαστό παιδί

Στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Ήταν πρωί του Αυγούστου κοντά στη ροδαυγή
βγήκα να πάρω αέρα στην ανθισμένη γη
βλέπω μια κόρη κλαίει σπαραχτικά θρηνεί
σπάσει καρδιά μου εχάθη το γελαστό παιδί.

Είχεν αντρεία και θάρρος και αιώνια θα θρηνώ
το πηδηχτό του βήμα το γέλιο το γλυκό
ανάθεμα την ώρα κατάρα τη στιγμή
σκοτώσαν οι εχθροί μας το γελαστό παιδί.

Μον' να 'ταν σκοτωμένο στου αρχηγού το πλάι
και μόνον από βόλι Εγγλέζου να' χε πάει
κι από απεργία πείνας μέσα στη φυλακή
θα'ταν τιμή μου που' χασα το γελαστό παιδί.

Βασιλικιά μου αγάπη μ' αγάπη θα στο λέω
για το ό,τι έκανες αιώνια θα σε κλαίω
γιατί όλους τους εχθρούς μας θα ξέκανες εσύ
δόξα τιμή στ' αξέχαστο γελαστό παιδί.

Το πιο μεγάλο

Στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Μουσική: Μαρίζα Κωχ

Από κάτω απ' το ραδίκι
κάθονται δυο πιτσιρίκοι
και ρωτάν ο ένας τον άλλο
ποιο να' ν' απ' όλα πιο μεγάλο.

Τους ακούει ένα σκαθάρι
και τους λέει «το κουκουνάρι!»
τους ακούει ένα τριζόνι
και τους λέει «το πεπόνι!»
Τους ακούει κι ένα τσιμπούρι
και τους λέει «το γαϊδούρι!»

Γέλασαν οι πιτσιρίκοι
γέλασε και το ραδίκι
κι ένας με μεγάλο στόμα
βάτραχος γελάει ακόμα.